

ŠAROVEC

Čtvrtletník obce Šarovy 4/2016

Krojovaná šarovská drobotina/Foto Tereza Fojtová

Šarovští ochotníci při rozsvěcování vánočního stromu/Foto VK

STAROSTA INFORMUJE

Vážení spoluobčané,
dostává se Vám do rukou poslední číslo letošního zpravodaje. Nastává nám období, kdy nejenom organizace, ale také jednotlivci bilancují právě končící kalendářní rok. Hovořili jsme o tom průběžně v každém čísle, ale jistě neuškodí si některé události připomenout.

V letošním roce jsme se věnovali převážně tvorbě projektových dokumentací na akce, které bychom chtěli realizovat v příštím roce. Otázka financování je však vždy nejistá. Do konce roku chceme požádat o poskytnutí dotací na zateplení našeho „kulturního stánku“, dále revitalizaci zeleně v obci, na MŽP budeme žádat o prostředky na preventivní protipovodňová opatření obce.

Další nezbytnost je oprava poškozené cesty a svahu „Na kopci“. Otázka, zda získáme prostředky a kolik, je vždy ve hvězdách. Věřme, že budeme úspěšní a opět se něco změní k lepšímu.

Dovolte mi touto cestou opět poděkovat všem složkám v obci. SDH za veškeré brigády a zajištění akcí, kterých nebylo málo, Šarovské chasy za ožívování lidových tradic a zvyků, Sokolu za vzornou reprezentaci a i spolkům „neoficiálním“ - Sdružení šarovských žen a klubu SEN. Díky i všem dopisovatelům do zpravodaje a redakční radě. A co závěrem? Čas adventu a Vánoc na nás dýchá a proto mi dovolte popřát všem spokojené a klidné prožití svátků beze stresu v rodinném kruhu a příjemné vykročení do nového roku 2017. To vám ze srdce přeje
Váš starosta

František Langr

REPORTÁŽE

Šarovský strom už opět svítí
Šarovské rozsvěcování vánočního stromu, které se letos konalo v sobotu, 26. listopadu, se neslo v duchu ... 8
text Jan Soukup/foto Vlastik Kozlík

Hody v Šarovech - událost roku
No konečně! Konečně sme sa dočkali. Včel už aj na Šarovech majú svoje krojované hody. Už sa nám nebudú smát Zlámaňáci, že sa u nás na hody hraje enom... 9
text Petr Bernatík

Historie šarovského SOKOLA
Ze vzpomínek šarovských rodáků - členů SOKOLA:
Sourozenci Miklovi, č. p. 62... 19
text Libuše Langrová

RUBRIKY

Obecní zastupitelstvo informuje
13. zasedání OZ 4
Jazyk český mateřský 18
Příroda kolem nás 25

Oficiální čtvrtletník Obce Šarovy

Zpravodaj vydává Obecní úřad v Šarovech
Petr Bernatík, ŠÉFREDAKTOR
Jana Fuksová, REDAKTOR
Aleš Fuksa, REDAKTOR
Martin Fusek, Lubomír Jarcovják GRAFIK
E-mail: sarovec@sarovy.cz
Website: www.sarovy.cz
Uzávěrka tohoto čísla: 15. 12. 2016
Copyright: © Obec Šarovy
Náklad: 50 výtisků, cena 20 Kč
e. č. MK ČR E 15185

OBECNÍ ZASTUPITELSTVO INFORMUJE

13. zasedání OZ, 23. 11. 2016

Je přítomno 6 členů zastupitelstva, zasedání je usnášení schopné v souladu s ust. § 92 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Jednání řídí starosta František Langr.

Body programu:

Zimní údržba obecních komunikací

OZ schvaluje uzavření smlouvy o poskytování služeb – Zimní údržba obecních komunikací se společností SLS CZ s. r. o., se sídlem Bohuslavice u Zlína 279, zastoupenou Robertem Slezákem, jednatelem a pověřuje starostu k podpisu smlouvy.

Rozpočet Regionu Za Moravú

OZ schvaluje rozpočet Regionu Za Moravú na rok 2017.

Rozpočtový výhled regionu Za Moravú

OZ schvaluje rozpočtový výhled regionu Za Moravú na období 2018 – 2022.

Inventarizace majetku a závazků

OZ schvaluje příkaz provézt v roce 2016 v termínu do 31. 12. 2016 řádnou inventarizaci majetku a závazků obce Šarovy.

Rozpočtové opatření

OZ schvaluje RO č. 2/2016 a pověřuje starostu obce k provedení úprav rozpočtu dle skutečnosti za rok 2016.

Zlepšení systému protipovodňové ochrany obce

OZ schvaluje zapojení obce Šarovy do projektu „Zlepšení systému protipovodňové ochrany obce“. OZ schvaluje podání žádosti o poskytnutí dotace na výše uvedený projekt a pověřuje starostu obce k podpisu smlouvy na zpracování žádosti o dotaci.

Rozpočtové provizorium

OZ schvaluje rozpočtové provizorium pro období od 1. 1. 2017 do doby schválení nového rozpočtu pro rok 2017.

Záměr obce o převod nemovitostí

OZ schvaluje Záměr obce č. 1/2016 o převodu nemovitostí včetně veškerých součástí z vlastnictví obce.

Záměr obce o směnu obecních pozemků

OZ schvaluje Záměr obce č. 2/2016 o směně pozemků ve vlastnictví obce včetně veškerých součástí a příslušenství.

Hospodaření

OZ bere na vědomí hospodaření obce k 31. 10. 2016

Výzva k pokusu o smír

OZ bere na vědomí výzvu k pokusu o smír ve věci nového územního plánu obce Šarovy.

PINGPONGÁŘSKÁ SEZÓNA JE VE SVÉ POLOVINĚ

Čas letí tak rychle a i v sezoně stolního tenisu máme polovinu soutěže za sebou. A nebyla právě jednoduchá. Ani ne tak na stolech, ale především z hlediska personálního obsazení šarovských týmů. Hned v úvodu soutěží nenastoupili z důvodu zranění či nemoci hned čtyři hráči ze základů jednotlivých družstev. Ale i přes tyto nepříznivé okolnosti se nám podařilo plnit plány skoro všech družstev.

V třetí lize A tým zpočátku tahal za kratší konce a vítězství si tak neužil. Příčinou byl zejména ne příliš příznivý los, neboť v prvních zápasech se utkal s papírově nejsilnějšími soupeři. V další části soutěže však již naši chlupci zabrali a tak nakonec přezimují na krásném sedmém místě pouhé čtyři body od druhého postupového místa.

B tým v Krajské soutěži I. třídy také nezačal nijak excelentně. Postupem času však začal získávat bodíky, když porážel soupeře i na jejich půdě. S tím se moc nepočítalo zejména vzhledem k tomu, že chybějí dlouhodobě zranění hráči.

Přispět tak musel i Lubor Křen a jeho body v konečném součtu hodně pomáhají. Běčku prozatím patří 6. příčka.

Naše družstvo C v okresní soutěži II. třídy plní od začátku předsezónní úkol pohybovat se ve vodách klidného středu tabulky. Krásné 4. místo je toho důkazem. Přesto se můžeme považovat za takové Jánošíky, bohatým bereme a chudým dáváme. Připsali jsme si totiž výhru proti prvnímu týmu tabulky, ale také porážku s posledním. Chtělo by to proto ustálit výkony.

Nejhůře je na tom děčko. Tam nám marodka nadělala největší problémy. Bez dvou lídrů družstva to zkrátka nejde. Umístění na předposledním a tedy sestupovém místě je proto logickým vyústěním neutěšeného stavu D týmu. Doufáme, že s postupným uzdravením zraněných hráčů brzy přijdou i lepší výsledky a především postup tabulkou směrem vzhůru.

Přijďte proto povzbudit všechny šarovské týmy do naší herny.

Robert Gajdůšek

ŠAROVSKÉ DÝŇOBRANÍ

V sobotu, 22. října 2016, se na hasičské zbrojnici uskutečnil další roční šarovského dlabání dýní. Zúčastnilo se jej téměř třicet nejen šarovských dětí, které předvedly, jak jsou šikovné a zručné, a to i ty nejmenší, které občas potřebovaly

pomocť od některé tety z pořádajícího Sdružení žen pro mužský blahobyt. Každá vydlabaná dýně tak byla téměř až originálním uměleckým dílem.

Děti dlabaly a pečlivě vyřezávaly celé odpoledne, aby se pak v podvečer, když

už se setmělo, přesunuly do šarovské hospůdky, kde pro ně bylo připraveno drobné občerstvení. Jejich výtvary pak po zbytek dne „zářily“ před šarovskou

hospůdkou, aby se každý kolemjdoucí mohl přesvědčit, jaké šikulky na Šarovech máme.

Petr Bernatík

Momentka z Šarovského dýňobraní/foto VK

ŠAROVSKÁ SLIVOVICA SE VE SVĚTĚ NEZTRATILA

Třetí ročník slováckého koštu slivovice proběhl 5. listopadu 2016 v sále Reduty v Uherském Hradišti. Tohoto „superkoštu“ se zúčastnily pouze ty nejlepší vzorky. Jednalo se o tři nejlepší slivovice v trnkové kategorii v koštech pořádaných na území národopisné oblasti Slovácko.

Letos poprvé byli pozváni i medailisté šarovského koštu a hned s velkým úspěchem. Slivovice Petra Kadlčíka se umístila na krásném 11. místě ze 132 top vzorků, další domácí slivovice si našli místo v polovině startovního pole.

U každého vzorku se hodnotí vůně, chuť, jemnost, perzistence, barva, čistota.

Bohužel se termín konání tohoto koštu překrýval s termínem šarovských hodů, proto zůstal bez osobní účasti majitelů šarovských vzorků. Zpráva o úspěchu se však k majiteli donesla právě na hodové zábavě, které se účastnil. A tak přesto, že ten večer nebyla tombola, tato dobrá zpráva ho rozzářila víc, jak výhra placaté televize v tombole. Úspěšnému pěstiteli blahopřejeme a jeho topslivovicu rádi dojdeme pokoštovat.

David Fejt

STALO SE NA PODZIM U MLADÝCH HASIČŮ

• V sobotu 15. října 2016 se v Zádveřicích uskutečnilo podzimní kolo hry Plamen, do kterého se zapojila obě družstva šarovských žáků. Tým mladších žáků se zúčastnil jen branného závodu a skončil na 18. místě. To starší žáci již mají s Plamenem větší zkušenosti, což se projevilo zejména při branném závodu, kde však bohužel skončili na tolik nepopulárním 4. místě. V požárním útoku s překážkami starší žáci příliš nezářili a i díky „prostrřiku“ nakonec v této disciplíně brali 10. místo. Celkově se pak umístili na konečné 6. pozici, avšak s minimální ztrátou na družstva, která obsadila přední příčky.

• Na letošní říjen zcela jistě nezapomené šarovský mladý hasič Kryštof Fusek. Úspěšně totiž zakončil své studium na Junior univerzitě mladého záchranáře. Slavnostní promoce se uskutečnila přímo v aule Vysoké školy báňské v Ostravě (VŠB). Cílem Junior univerzity mladého záchranáře bylo přiblížit dětem oblast záchranářství, která spojuje mnoho z technických a přírodovědných oblastí. Žáci měli možnost si prakticky vyzkoušet laboratoře VŠB Ostrava i zařízení středních škol v Hranicích na Moravě a v Karviné. Kryštofovi tímto samozřejmě blahopřejeme.

Jarek Křen, ml.

Promující Kryštof Fusek/foto MF

CVIČENÍ JEDNOTKY SDH ŠAROVY

Jednotka Sboru dobrovolných hasičů Šarovy se v říjnu letošního roku zúčastnila velkého cvičení V. okrsku Okresního sdružení hasičů Zlín, které se konalo v Karlovicích. Tématem tohoto cvičení byla pátrací akce v terénu a hledání pohřešované osoby. Cvičení se zúčastnily všechny sbory našeho okrsku. Vzhledem k velkému počtu zúčastněných hasičů se jednalo o náročný zásah především co do organizace a velení celé akce.

V přílehlém lese byla rozestavena rojnice v šířce 500 m, která propátrala oblast ve vzdálenosti 2 km. Dva připravené figuranty se podařilo úspěšně nalézt a přepravit „do bezpečí“.

Jan Soukup

ŠAROVSKÝ STROM UŽ OPĚT SVÍTÍ

Šarovské rozsvěcování vánočního stromu, které se letos konalo v sobotu, 26. listopadu, se neslo v duchu zaběhnutých tradic.

Již v pátek hasiči přivezli a postavili strom, který opět věnovala rodina Müllerova ze své zahrady, a připravili i ostatní nezbytné podmínky pro bezproblémové rozsvícení vánočního stromu.

V sobotu se pak vařilo a peklo v několika domácnostech najednou, aby byly připraveny všechny ty dobroty, které máme tak rádi.

Sobotní program pak začal ihned po setmění. Šarovské děti secvčily veršovanou

divadelní scénku pod vedením Markéty Šohajkové. Po dětech pak vystoupili i místní dospělí ochotníci, kteří si pod odborným vedením pana Pavla Leicmana připravili krátké, vánočně laděné divadelní představení. V hlavní roli Bonifáce se představil David Fejt. Celý podvečer pak vyvrcholil samotným rozsvícením vánočního stromu.

V průběhu odpoledne a rovněž v podvečer se návštěvníci mohli zastavit a ochutnat napečené a uvařené šarovské dobroty, ať už svařák pro zahřátí, kyselici pro utišení hladu či drobné domácí zákusky pro mlsné jazyčky. A nejenom to. Vybrat

si mohli i z různých produktů domácí výroby přírodní kosmetikou počínaje a drobnými výrobky s vánoční tematikou vyrobených dětmi z mateřské školy

v Březolupcích konče. A nakonec došlo i na spontánní zpívání koled pod šarovským vánočním stromem.

Jan Soukup

Svařák nebo kyselicu?/foto VK

HODY V ŠAROVECH - UDÁLOST ROKA

No konečně! Konečně sme sa dočkali. Včít už aj na Šarovech majú svoje krojované hody. Už sa nám nebudú smát Zlámaňáci, že sa u nás na hody hraje enom futbal nevalné úrovne. Ani Svárovjáci už sa nám nebudú smát, že chodíme v kroju enom po Hradišti. A ani v Březolupoch už nad nama nebudú ohrnovat nose, že sme h***o slovácká dědina. První podušičkový víkend to všecko změnil.

Rozhodnutí uspořádat na Šarovách krojované hody uzrával v nekerých šarovských hlavách už pěknú řádku roků. A

svoju logiku to mělo. Šak hody sa na Šarovách odjakživa slavily (aj když decentně – ženské uklidily a navařily a chlapi si šli zahrát fotbal). Šarovský kroj existoval, šak sú o tom aj záznamy a tož proč by nemohly byt ty šarovské hody krojované? Včít bylo enom nutné vymyslet, jakým čelem sa k temu postavit, aby to mělo aspoň takovou úroveň, jak předávání metálů na Pražském hradě a aby nás znalci krojových tradic nepomluvili v regionálním bulváru.

Že by hlavním motórem krojovaného

Ty šátky sa samy neuvážú/foto VK

veselí měla byt Šarovská chasa, sa logicky nabízalo. A tož už zjara objíždajú zástupci chasy archívy na Klečůvce, aby sa z historických záznamů dozvěděli,

kdy a jak sa správně hody na Šarovách mají odehrávat. A co sa nedalo vyčíst z archívů, moseli nám napovědět ve Slovákém muzeum v Hradišti. A tož

Zdobíme sál/foto VK

vybaveni hodovým manuálem a teoretickýma informacama ohledvá krojů, hodů, práva, tanečků, pochůzky, muziky a dalších věcí, keré sú s hodama spojené, sme sa v létě zešli, abysme sa záukolovali a všeccko pečlivo naplánovali.

V prvěj řadě bylo nutné sa finančně zabezpečit, lebo aj malé hody v malé dědině, stójíja nemalé peníze a lebo mezi nama není mecenáš s čapím hnízdem, kerý našel plánek s cestú do Brusela,

volba na Hradčovjanku, lebo osobní zkušenosti a vazby sú nejlepším kritériem pro to, aby ste nešlápli vedle.

Největší problém byl se samotným obsazením krojů. Jak je známé, svobodných je na Šarovách dost, ale ochota jít v kroji je, až na pár výjimek, velice nízká. A aj když sme dopředu oslovili celú obec šarovskú, zlákat do kroja sa nechal enom jeden pár. Co bylo horší, aj mezi chasú sa našli hodoskeptici, tož to vypadalo, že první

Čelo krojového průvodu vedly ty nejsilnější osobnosti/foto Tereza Fojtová

moseli sme sa poohlédnúť jinde. Pomohl strýc Valentú, kerý měl před volbama a tož rozdával jak Bonifác při rozsvěcování šarovského stroma a tým pádem sa dostalo aj na nás.

Potem bylo nutné vybrat muziku, kerá by na sále nezabrala moc místa, aby eště zbylo na tancování. Z různě oslovených kapel rozdílné kvality padla nakonec

hodová zkúška bude aj poslední. Naštěstí silné argumenty v podobě piv a štamprlí byly natolik přesvědčivé, že sa do rána ze zarytých odpůrců stali eště zarytější příznivci hodovéj slavnosti.

Začalo sa zkúšat. S nácvikem a krocním má největší zkušenosti předsedkyňa chasy, lebo už cosi zkrotila na deň matek, a tož metodicky vedla aj chasu. Už po

prvém tancu sa z rad tanečníků začaly ozývat hlasy, lesti už to není dluhé, lesti taneční krok není moc těžký a lesti si to vôbec zapamatujeme. Tož horší jak v materské školce. A lebo sem sa zařekl, že nebudu menovat, tož zbytek nácviiku radši popisovat nebudu, lebo by to vydalo na takový menší Ottův slovník naučný.

Jak sa začal blížit hodový termín, tož už aj tanečky vypadaly jak tanečky a byla šanca, že je nakonec v hodovú sobotu zatancujem. Aj když víme, že nervozita a alkoholihovina ve větším množství, dokážú udělat paseku.

Štrnáct dní před hodama sa dojela secvičit Hradčovjanka. Když chlapé došli na sál, začali hledat sál, lebo nemohli uvěřit, že sa v takovém větším obyváku budú konat hody. Nakonec kapelník vyškrtál pár trumpetistů, nejakú křídlovku a pozún a prý že to asi pude. Muzikanti sa

rozeseďeli, zkúšali až do půlnoci a aj pani hospodskéj zahráli. Vypadalo to, že sme si muziku získali na svoju stranu, lebo nekerým sa ze sálu ani nechtělo odcházat. Dveři trefili až napotřetí.

Dva dny před hodama sme začali zapalovat hody, nachystalo sa takové malé právo lebo Šarovy sú furt taková malá dědina, děvčice si navázaly šátky a chlapi zjistili, keré hodové sůčástky jim eště chybíja. Druhý deň sme moseli do lesa na chvojí a májku, lebo májka je v naší farnosti symbol a označuje důležité místa v dědině, třeba kde býva stárka, stárek nebo kde sedíja starosta. A také bylo třeba vyzdobit sál, aby sa u nás hodoví hosti cítili dobře a užili si tú slavnostní atmosféru.

Na májku a chvojí s nama jél pan Kolaxiál, řídil povoz, a na pomoc sme si sebú vzali aj statného junáka strýca Křenového, lebo o názor zkušěného barda, kerý

ma o lese prehľad a ví, kde roste jaký keř, je potreba sa opřít. Při výzdobě sálu nám pak velice pomáhali obecní zaměstnanci. Jeden nám držál palce a druhý stáhl flašu gořalky, než sme stačili říct: Čí sú dluhy! Pomocníci roka. Večer sme si, v už nachystaném sále, naposledy zkusili tanečky a pak aj s rozumem dozapalovali hody. Sobota, deň D. Počasí ucházející, nálada výborná. Muzika dojela na čas a od jedné hodiny už vyhrávala před hospodů. Postupně sa trúsili aj krojovaní.

muzika zahrála. Ludé, šarovští aj přespólní, došli sa podívat, jak nám ty kroje slušija. Všeci dostali občerstvení, pagáčky aj drobné dobré cukrové. Slivovica samozřejmě nechyběla, šak byl listopad, tož aby sa přihlížející nenachladili.

Po dolním koncu sa šlo ke starostovi na úřad žádat o povolení hodů. Ludé byli zvědaví, lesti starosta hody povolí, tož jich oproti dolnímu koncu přibylo. Starosta našťestí nedělal drahoty a hody povolí, aj malé šarovské právo předal. A nakonec

Svobodné děvčice s baňama, vdané enom v jupkách. Šohajé s demižónkama se slivoviců. Aj děcka v krojách létaly po sále vyšňořené jak ke svatému příjímání. Dojeli aj zástupci tisku, zvědaví, lesti v tých Šarovách opravdu hody budú a jaké.

Průvod vyrazil, podle plánu najprv směrem k uličce za potokem. Tam sa krojovaní zastavili, potancovali aj pozpívali,

aj to svoje starostovské sólo zvládl se ctů. Zase sme potancovali, zazpívali, zastupitelé sa posatarali o zvědavé návštěvničky, dali jim zakúsnút aj napit.

Třetí zastavení nás čekalo na horním koncu. Cestú sme zastavili, pravda trochu neplánovaně, u starosty hasičů. Ten nezklamál a chace nechál okoštovat, jakú napálil předpředlóni, lebo ani vý aj pí

Slavnostní přípitek u starosty

osobnosti dědiny ještě nedokážu poručit sněhu deště a tož ani u starosty SDH sa úroda letos nekonala.

Na horním koncu sa o nás a náš doprovod postarali zástupci ze Stodolní. Velikú cedulú nás vítali, nasýtli nás aj napójili a lebo sme to časovë neodhadli, strávil sme na horním koncu dobrú hodinu. Šak ale to bylo aj kvôli Mašákom, keří měli ešte jinší povinnosti a tož sme tam na ně moseli čekat. Před čtvrtú hodinú už sa krojovaný průvod řadil před kapličkú, lebo prý co by to byly za hody bez hodové mše.

Lebo už sa začalo šerit a aj teplota spadla dúle, tož pan farář hodovou mšu zkrátil, co to šlo a dokonca odmítl aj tanec, na kerý sa prý celý deň tak těšil. Ke konci mše už sa klepál jak starý koberec a myslím byl rád, když večer usedl do tepla fary. My

sme sa přesunuli na sál a než sa muzikanti nachystali k vystúpení, aj s krojovými děckama sme ešte zaspívali pár písniček. Potem už to šlo ráz na ráz. Napřed vystúpili děcka, zatancovaly aj zaspívaly. A potom aj dospělí, tož byla to spíš taková veřejná generálka před večerníma tanečkama. Ludé tleskali, tož asi sa jim to lúbilo.

Po dlúhém odpoledni sa šli krojovaní občerstvit dom a muzikanti do hospody. A v osm hodin začala hlavní část hodú, večerní zábava. Sál slušně zaplněný, dostavili sa domácí aj přespólní hosté. Všeci sa na první pohled bavili a aj ti největší krojoví hodoskeptici nakonec postávali před kapelú a s blaženým úsměvem jak děcko s cumlem od medu dirigovali muziku aj tancující. Aj pan starosta byl spokojený a štvrt hodiny řečnovál a děkoval a

děkovál, jak kdyby vyhrál zlatého slavíka. Vrcholem večera pak měly být krojované tanečky. Byly. Možu říct, že sme je zvládli se ctí, aj když drobné chyby sa objevily. Třeba když jeden krojovaný tancoval celú dobu s rukú nahoře. Asi sa mu chudákovi doma poplétly acylpyryny a místo pilulky na bolení hlavy spolkl tabletu, kerá z chlapců dělá chlapi.

A bylo po hodoch. Škody nebyly a ti, co sa aktivně zúčastnili ať už odpoledňa nebo aj večer, sú zasějč o nejaký ten kulturní zážitek bohatší. A všeci možem byt rádi, že na Šarovách byly hody takové, jaké mají byt a jaké tady kdysi dávno, eště za dob, kdy sa Mária Terézia učila jezdit na trojkolce, byly. Tradiční krojované.

A včil sa patří děkovat, lebo pořádat takové hody, do toho je potřeba zapojit a stimulovat hromadu lidí s dobrým srdcem. A tož dík patří strýcovi Valentovém za

finanční podporu, obci Šarovy za pomoc finanční aj materiální, kapele z Hradčovic za doprovod, panu farářovi a Březolupskému sboru, kerý byl z jedné čtvrtiny šarovský, děvčicám a chlapom ze Slovákého muzea za cenné rady, děvčicám a chlapom ze Stodolní za všestrannú spoluprácu, firmě Propagg za plagáty, zastupitelom za podporu všeckého druhu, děvčicám a chlapom z uličky za občerstvení, tetě Šohajkové za pagáčky, tetě Měrkové za ty šátky, tetě Fojtové za umělecké fotky, strýcovi Bobovi za videopříběh, strýcom ve vestách za regulacu dopravy a tetě hospodskéj za to, že nás nenechala chcípnút hlady. A pak také krojovaným děckám a jejich rodičom a dospělým krojovaným, lebo každý z nich tvořil to správné ozubené kolo v tom našem hodovém orloji. A na rok zase na hody. Tož snad!

Petr Bernatík

ADVENTNÍ SETKÁNÍ ŠAROVSKÝCH SENIORŮ

Druhou adventní neděli se na sále šarovského pohostinství jako již tradičně uskutečnilo posezení seniorů. To letošní již zasáhlo do času adventního, proto i odpolední atmosféra byla svátečně laděná. Vánočně vyzdobený sál vítal šarovské babičky a dědečky, nechyběl nazdobený stromeček ani stoly s větvíčkami chvojky a svíčkami.

Po úvodním přivítání starostou obce následoval drobný přípitek, podávala se káva.

K předvánoční atmosféře pak přispělo vystoupení šarovských ochotníků. Scénku v režii pana Pavla Leicmana, kde v hlavní roli exceloval David Fejt, mohli někteří shlédnout již při rozsvěcování šarovského stromu. Přesto je potěšilo i

její reprízované představení.

Po malém zákusku přišli zúčastněné potěšit členové Šarovské chasy. Společně se seniory si zazpívali vánoční koledy, čímž je také pozvali na štědrovečerní zpívání před šarovskou kapličkou.

Na závěr bych chtěl poděkovat Dáše a Dušanovi Soukupovým, za vytvoření velmi krásné výzdoby šarovského sálu a také Robertovi Gajdůškovi, který se staral o hudební podbarvení předvánočního setkání.

Doufám, že i v příštím roce se šarovští senioři setkají v podobném přátelském předvánočním duchu.

Krásné Vánoce a bohatého Ježíška Vám všem za kulturní komisi přeje Lubor Křen.

S šarovskými seniory si přišla zazpívat i Šarovská chasa/foto VK

VÝROČNÍ VALNÁ HROMADA SDH ŠAROVY

V pátek 9. 12. 2016 se v prostorách hasičské zbrojnice uskutečnila výroční valná hromada sboru dobrovolných hasičů v Šarovech. Po úvodním slovu a přivítání hostů, informoval Jan Soukup, starosta SDH, o činnosti sboru v uplynulém roce. Mimo jiné také poděkoval členům za odpracované brigádnické hodiny, kterých bylo letos oproti jiným letům opravdu hodně. Při výhledu činnosti pro následující rok především připomněl blížící se devadesáté výročí sboru, které se spolu se setkáním rodáků uskuteční 17. 6. 2017 a které bude nejenom pro SDH nejvýznamnější událostí nastávajícího roku.

Dále v tradičním programu valné hromady následovaly zprávy od členů výboru o činnosti jednotky, dění v družstvu mládeže a shrnutí hospodaření v roce 2016.

V rámci následné diskuze poté vystoupili starosta obce, garant okrsku a zástupci sborů ze Lhoty a Salaše. Příjemný podvečer pak zakončila volná zábava při harmonice.

Výbor SDH by touto cestou chtěl poděkovat všem členům za vykonanou práci a popřát jim i všem občanům, kterým děkuje za přízeň, úspěšný nový rok 2017.

David Fejt

JAZYK ČESKÝ MATEŘSKÝ - II. ČÁST

Milí spoluobčané,
Bedřich Engels ve svém díle *Dialektika přírody* píše: „Člověk se stal člověkem rozumným (*homo sapiens*) tím, že začal používat nástrojů a začal se dorozumívat lidskou řečí. Řeč, schopnost člověka vyjadřovat obsah vědomí artikulovanými zvuky, je nejvýraznějším znakem lidského organismu. Řeč je významným prostředkem projevu vyšší nervové činnosti člověka, výrazovým prostředkem lidské osobnosti“. Schopnost řeči je tedy hlavním znakem, jímž se člověk, kromě schopnosti práce a vzpřímené chůze, odlišuje od zvířat a stojí tak ve vývojové řadě na nejvyšším místě. Dovolím si ještě citovat dva velikány české kultury:

Karel Čapek: „Vědomí nás všech myslí týmiž slovy. Je to, jako by to bylo jedno vědomí ve všech těch paličatých hlavách. Řekneme-li třeba sněženka nebo dobrý den, nikdo jiný nám nerozumí, jako bychom na sebe spiklenecky mrkli. A kdyby to bylo sebenepatrnější a bezcennější slovo, dejme tomu pápěrka nebo padavče, považte, že je to kousek vědomí miliónů lidí, a tedy něco tak ohromného, že se to vylicít nedá. Řeč je duše a vědomí národa“.

Krásně poeticky a výstižně sděleno, jak je záhodno, ba nutno pečovat o půvab a čistotu naší mateřštiny. O tom Jan Neruda: „... nestačí snad ona znalost mateřštiny, které jsme nabyli v rodině nebo i ve škole, mateřštině je třeba se doučovat po celý život“.

Třeba pojem vlastenectví se už dnes moc

nenosí, natož aby se reálně prosazovalo, ale právě v krásném vztahu k našemu národnímu jazyku by se mohlo prosadit zcela nepateticky.

Kdyby to bylo třeba jen tím, že hezky upravené, zdánlivě něžné dívky a slečny či sliční mladíci by neměli plná ústa „výkalů“ a „pohlavních orgánů“ nebo že by dobře situovaní, vysoce postavení, na první pohled vzdělaní lidé tupě nepřebírali do své řeči amerikanismy (podobně jako před desítkami let ruisismy) a nepoužívali cizích slov, jejichž význam jin není zcela jasný, jen aby vypadali na úrovni, jak se dnes hloupě říká „in“.

Kdyby zvláště mladí lidé nechuzovali češtinu například tvrzením o všem možném, že je to „super“. Jako bychom neměli slova jako milé, libé, příjemné, krásné, úžasné, báječné, okouzující, úchvatné, božské, nepopsatelné, skvělé, skvostné, atd. k přesnému vyjádření svého vztahu k popisované věci, situaci nebo události.

Kdyby zakladatelé nových firem v touze být „světoví“ nespojovali neslučitelné v názvech svých firem (třeba Houscar nebo Smrček production), kdyby třeba v rádiu Frekvence 1 nenabízeli jako výhru v soutěži „voučr“ na zboží v nějakém obchodě místo poukazu.

Kdyby ono nepatetické vlastenectví dokázali uplatnit lidé, již jsou, ať už chtějí nebo si to ani neuvědomují, mluvními vzory pro celý národ. Jde o všechny ty, kteří jsou vidět a hlavně slyšet ve sdělovacích prostředcích, už i na těch stanicích, které

bývaly po mluvní stránce na nejvyšším stupni dokonalosti (v televizi především ČT 1 a v rozhlasu Český rozhlas). Stále častěji se objevují chyby, jako by se některým hlasatelům a redaktorům nedostávalo energie na osvěžení gramatiky i správné výslovnosti českého jazyka, nebo jako by jim to začalo být lhostejné, či se jim to snad zdálo být už marné.

Dokonce i ve významných denících a časopisech se objevují gramatické a stylistické

chyby. Tedy v psané formě jazyka. Mluvec může mít slabší chvílku, třeba se přeřekne a opravovat by se mu bylo trapné, ale redaktor písemných forem češtiny má čas si svoje texty zpětně opravit. A to by rozhodně udělat měl.

Zmíněné jazykové nedostatky mne rozesmutňují, ba rozčilují a velmi zlobí. Jak se konkrétně projevují, to se pokusím uvést příště.

Pavel Leicman

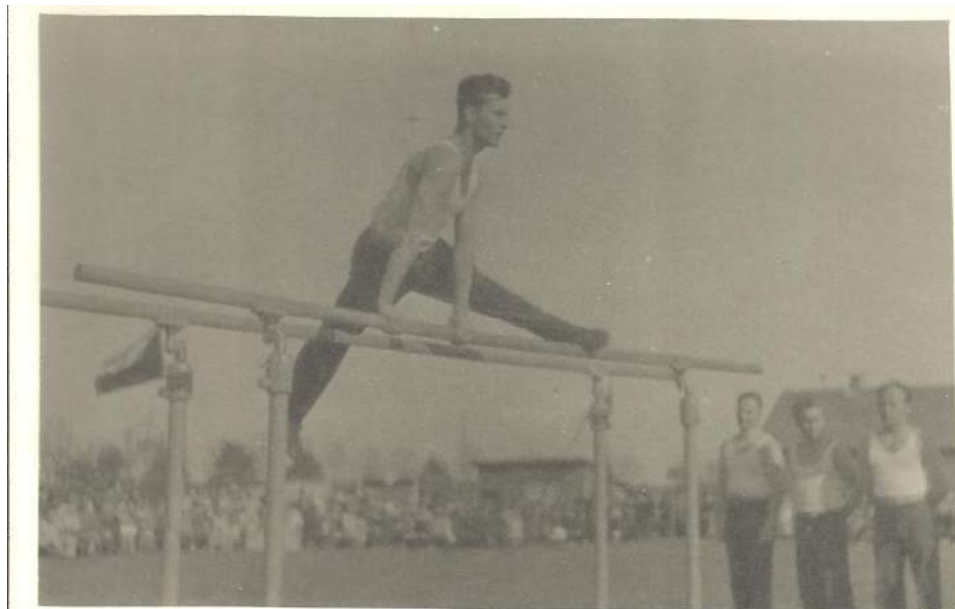
HISTORIE ŠAROVSKÉHO SOKOLA - DOKONČENÍ

(Vážení čtenáři, omluvte, prosím, sníženou kvalitu přiložených snímků)

Ze vzpomínek šarovských rodáků – členů Sokola:

Sourozenci Miklovi č. p. 62:

Oldřich Mikel, nar. 1924, byl členem a také jednatelem už v roce 1946. Byl aktivním členem při společných cvičeních, sportovních hrách s partou dobrých ka-

F. Vojtásek cvičící na bradlech - Šarovy/foto archiv F. Vojtáska

marádů sportovců. Získal i „Tyršův odznak zdatnosti“. V začátcích, kdy byl v roce 1946 Sokol znovu ustanoven, mu byli vzorem jak ti nejstarší zakladatelé,

obětaví členové.

Všesokolský slet v roce 1948 v Praze měl možnost zhlédnout jako odměnu za vzorné plnění základní vojenské služby.

Šarovští dorostenci v roce 1948/foto archiv F. Vojtáska

Josef a Jaroslav Bartasovi, č. p. 17, František Bernatík, č. p. 11 – tehdejší starosta Sokola, František a Antonín Dohnalovi, č. p. 2, Jaroslav Janků, č. p. 5, tak i další

Ještě dnes vzpomíná na nadšení jak cvičenců, tak i všech zúčastněných na prvním všesokolském sletu v osvobozené vlasti. Ve svém bydlišti v Březnici

Rok 1948
Všesokolský slet v Praze

Šarovští sokoli - muži

zleva:
Vladislav Bařica
Jaroslav Janků
Stanislav Janků

Foto vlevo:
Předsletové vystoupení

zleva
Jindřiška Ondrašíková
Marie Pavlíková
František Vojtásek

Foto vpravo:
společný zájezd sokolů
na kolech

je stále členem TJ Sokol a ve svých 92 letech má stále zájem o sportovní dění a na léta strávená v šarovském Sokolu rád vzpomíná.

Spartakiáda 1955 - Praha
zleva Pavla Bařicová, Marie Miklová,
Hanka?, Věra Svobodová

Božena Strnadlová – Miklová, nar. 1926, členkou Sokola se stala také v roce 1946. Vzpomíná nejvíce na rok 1947, kdy začaly nacvičovat dorostenky na XII. Všesokolský slet v Praze. Svou píli a vytrvalostí, s pokyny v ruce, cvičením doma v kuchyni i na zemi, zvládla přípravu a stala se cvičitelkou šarovských dorostenek. Ještě dnes se diví, jak mohla zvládnout cvičenky, jezdit s nimi do okolních vesnic, jak na okresní tak i krajské předsletové vystoupení. Sokol Šarovy spadal pod hanáckou župu (jak vzpomíná i Milan Bernatík).

Božena Strnadlová – Miklová vzpomíná a vybavují se jí „cérky“ – dorostenky, se kterými trávila hodně času jak při společném výcviku, tak i na veřejných předsletových vystoupeních. Byly to tyto: její sestra Marie Miklová, Ludmila Vyoralová, č. p. 68, Marie Vyoralová, č. p. 8, Ludmila Janková, č. p. 30, Marie Pavlíková, č. p. 4, Božena Jančarová, č. p. 12, Ludmila Čechmánková, č. p. 51.

Největší ocenění pro ni byla účast na XII. sletu na Strahově.

Bratři Bartasovi (zakládající členové) uprostřed spolu s bratry sokoly z Březolup/
foto archiv B. Bilavčkové

Marie Šohajková – Miklová, nar. 1933, má hodně vzpomínek jako dorostenka i žena v pozdější TJ z doby předsletové i spartakiádní. V roce 1947 se zapojila do nácviku dorostenek na XII. všesokolský slet v Praze. Se skupinkou „cérek“ pod vedením její sestry Boženy poctivě navrhovaly skladbu a jezdily na okresní i krajské vystoupení.

Cvičební úbor byl pestrý. Modro-červená sukně, bílá halenka červeně vyšívána, bílý šáteček, bílé ponožky, bílé tenisky. Vsesokolského sletu na Strahově se nemohla zúčastnit.

Později se zapojila do všech sportovních akcí v TJ, cvičila i šarovský dorost, hlavně kluky. Na všechny má pěkné vzpomínky. Na Pepu Vyoralu, č. p. 50, Pepu Soukupa, č. p. 14, Olina Rochovanského, č. p. 49, Pepu Hubáčka, č. p. 13 a další.

Marie vzpomíná na soutěž dorostenců na Komárově. V té době nebyl problém do okolních vesnic chodit pěšky přes pole, přes lesy. Šla celá skupinka cérek i kluků za doprovodu Bohumila Dudy, č. p. 9, podpořit Milana Bernatíka, č. p. 11, ve skoku vysokém. Milan vyhrál, radost byla veliká. Radost byla i pro cérky, které měly na Komárově kamarády.

Marie byla také cvičitelkou na náradí. TJ Sokol měla pro cvičence můstek, koně, kruhy, žíněnky, bradla. Hrazda a tyč byla zabudována na cvičišti (na hřišti). Po cvičení se hrával pingpong. Činnost členů Sokola od žáků až po dospělé byla pestrá.

Nejraději vzpomíná na spartakiádu v roce 1955 v Praze. S Jindřiškou Ondrašíkovou, č. p. 39, byly vybrány jako cvičitelky žen na spartakiádu. Zúčastnily se

Jeden ze zakládajících členů, Josef Bartas (vlevo) dohlíží na cvičícího syna Vlastika v Březolupech/foto archiv B. Bilavčíkové

týdenního výcviku v Malenovicích. Bylo to náročné, od rána do večera opravdu tvrdý výcvik. Zvládly to, výsledek se dostavil, mohly cvičit skupinu žen. Byla to: Věra Svobodová, č. p. 54, Jiřina Ondrašíková, č. p. 43, Pavla Bařicová, č. p. 41, Ludmila a Františka Vojtáškovy – hájenka, kamarádka Lidky Čechmáňkové Hanka (?), Jana Soukupová, č. p. 14.

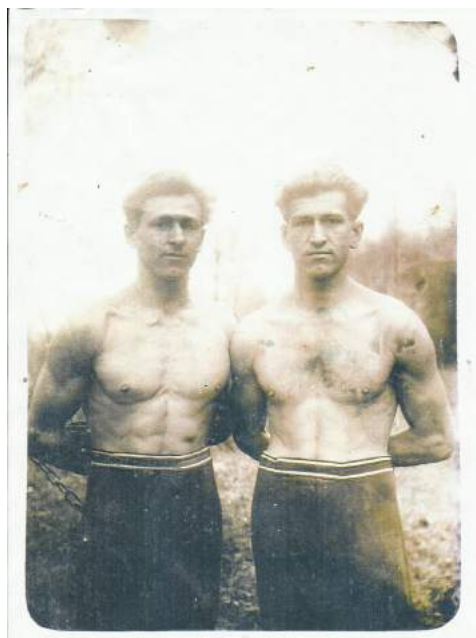
V období před spartakiádou vystupovaly na oblastních cvičeních. Za poctivou a obětavou přípravu byla odměna na společném vystoupení na Strahově, z něhož má dodnes uchovanou fotografii.

František Vojtásek, č. p. 59, nar. 1930, jako dorostenec cvičil na všesokolském sletu v Praze v roce 1948. V roce 1951 byl

vyslán do Tyršova ústavu tělovýchovy a sportu v Praze. Po ročním absolvování splnil všechny podmínky výuky a získal Tyršův odznak zdatnosti II. stupně. Podílel se také na vybudování sportovního areálu na letenské pláni. V místní tělovýchovné jednotě organizoval přípravu na sportovní vystoupení a zájezdy na kolech po vlastech českých.

Vzpomínky Stanislava Janků, č. p. 30, nar. 1928 a Ludmily Válkové – Čechmáňkové, č. p. 51, nar. 1933, účastníků XII. sletu v roce 1948 jsou popsány ve Zpravodaji č. 4/2005.

Je třeba doplnit cvičitele. Bohumil Svoboda - muži, Emil Ondrašík – dorosteneci, Stanislav Janků - žáci, Božena Miklo-

Josef a Jaroslav Bartasovi
vá -dorostenky.

Vzpomínky pana Milana Bernatíka, č. p. 11, roč. 1936, jako žáka Sokola v Šarovech:

Zakladatelem šarovského Sokola byli asi František Bernatík a Josef Bartas (zakládající členové).

Pamatuji si na poslední slet před érou komunistické totality, který se konal v roce 1948 na velkém Strahově. Zúčastnili se ho také zástupci ze Šarov a to v kategorii žáků, dorostenců a mužů.

V kategorii žáků vystupoval Milan Bernatík, Sláva Vyoral, Staňa Duda, Miloš Pavlík. V zimě se trénovalo v hospodě za španělskou zdí, v létě na výletišti.

Šarovští muži v roce 1948 – to byl asi Miloš Svoboda, Jarek a Staňa Janků, Laďa Vyoral. Cvičitel žáků byl Stanislav Janků, dorostence cvičil Jarek Janků. Žáci vystupovali na sletě v Praze kon-

cem června, pamatuji si, že jsme byli díky konání všesokolského sletu uvolněni ze školy.

V Praze býval průvod, žáci ho měli také, ale přšlo tak byl zrušený. Pamatuju, že jsme vystupovali, když bylo popršané. Při průvodu se vyvolávali hesla. U moci už byl Gottwald, vyvolávali se protikomunistické hesla (Beneša chcem na Hradčanech, Gottwalda chcem na Olšanech).

V šarovské hospodě byla hrazda i bradla, hospoda ale měla nízký strop, tak chlapi museli při veletochi skrčit nohy. Vzadu na výletišti pak byla konstrukce s hrazdou a šplh o tyči.

My jsme se jako žáci zúčastnili i cvičení ve Zlíně na sokolovně, kde se cvičilo v běhu, skoku dalekém a skoku vysokém. Nejmladší byl Rosťa Janků, který věkově do družstva nepatřil, ale protože nás bylo málo, tak musel jet také. Soutěž se asi jmenovala Tyršův odznak zdatnosti (to mohlo být rok 1946 - 47). Na jakousi soutěž do Zlína se jelo na kole.

V Bohuslavicích při veřejném cvičení šarovjáci cvičili s bohuslavjákama, přišli tam ještě zlíňáci a ti nebyli schopní se s nama sladit.

Po roce 1948 už Sokol zanikl, vznikla TJ a jezdívало se cvičit na spartakiády. Kromě toho se začal hrát volejbal, hrávala se soutěž, jezdívало se na Žlutavy, Halenkovice, Kudlov, Březnice, Želechovice, Jasenná. Jezdívало se na kolech, do Jasenné to býval vždycky výlet na celý den.

Tolik ze vzpomínek těch nejstarších členů šarovského Sokola.

Libuše Langrová

MĚSÍCE ROKU – NAŠE PŘÍRODA

Říjen – 10. měsíc roku – měsíc říje.

Po babím létu zůstaly i další dny slunečné, někdy také větrné. Deště bylo málo, ale stačilo, aby příroda byla ještě dlouho zelená, aby na zahradách kvetly podzimní květiny. Poslední říjnové dny předvíдалy, že se blíží čas dušičkový. Smutný, tmavý, deštivý.

Listopad - podle názvu i pranostik má listí ze stromů opadávat. Moc ještě nepadalo. Díky slunečným dnům byl les i zahrady pěkně zbarvené.

Počasí se střídalo, zamračeno, větrno, avšak málo deště. 25. listopadu jsem si zapísala do kalendáře. Byl pro mne překvapením. Nejen to, že byl slunečný teplý den, ale i to, že kolem keřů poletoval velký, nápadně žlutý motýl. Usedal na větve, v létě jsem takového motýla ještě neviděla. Tak mně to nedalo, podívala jsem se do „říše“ motýlů v knize „Živočichové a rostliny střední Evropy“. A píše se: „Žlutásek řešetlákový (*Gonepteryx rhamni*). Je jedním z našich nejdéle žijících motýlů, může žít i 10-11 měsíců, vyskytuje se v jediné generaci. Po vylíhnutí na začátku července létá asi 14 dní a pak upadá do letní strnulosti. V září znovu ožívá, létá až do října a pak ve strnulém stavu přezimuje. Zimu přežívá volně na větvičkách a stoncích nebo mezi suchým listím na zemi. Objevuje se již časně z jara od března do poloviny června a je proto nejdůležitějším opylovačem prvosenek“. Žlutásek se sytě citronově žlutým zbarvením líce křídél, nic neobvyklého koncem listopadu.

Prosinec – už byl zimní. Sněhu nebylo, ale noční mrazíky byly vydatné, že zamrzla i naše říčka Březnice. Slunce, i když mělo snahu prosvítit a potěšit, překryly mraky, setmělo se, nastaly dlouhé a temné večery. Uvidíme, čím nás překvapí druhá polovina měsíce, v době už předvánoční.

Podzimní měsíce byly pro naše předky obdobím zklidnění a veselí. Sklizeň měli pod střechou, všechny venkovní práce hotové. Těšili se na bohatý stůl, jídlo, pití a zábavu. Dodržovali podzimní tradice. Poslední veselí bylo před obdobím rozjímání a přísného šestitýdenního adventního půstu.

„V den zdvojené jedenáctky“ – 11. 11. se odehrávalo nejslavnější posvícení – Martinské posvícení, svátek všech labužníků.

Do zlatova pečená husa byla královnou posvícenského stolu. Tradovalo se, že tento den husa zpívá nejpěkněji a kdo ji neochutná, bude příští rok hladovět. Na stole nesměly chybět ani sladké martinské rohlíčky a jiné tradiční pečivo. A protože i Martin je patronem vinařů, poprvé se také ochutnávala mladá vína. Lampionové průvody celý tento svátek uzavíraly. Podzimní tmu prozářila světylka různě zdobených lucerniček a lampionů. Lidé se společně symbolicky do období nadcházející tmy vydali hledat Martinské poselství dobra a světla.

Kouzlo adventu a zimní kalendář tradic jsme již popisovali. Přeji v době adventní i vánoční krásné pohodové dny, plné radosti a lásky.

Libuše Langrová

BLAHOPŘEJEME

V poslední čtvrtině roku 2016 oslavili významné životní jubileum tito naši spoluobčané:

Františka Hubáčková – 2. 11. 2016 – 70 let

Marta Svobodová – 12. 11. 2016 – 70 let

Oldřich Rochovanský – 12. 11. 2016 – 75 let

Srdečně blahopřejeme!

ZVEME VÁS

ŠAROVSKÁ CHASA

zve na

ŠTĚDROVEČERNÍ KOLEDOVÁNÍ

u

Šarovské kapličky

sobota 24. prosince 2016 ve 20:00

POZVÁNKA NA ŠAROVSKÝ HRAD

CHŘIBSKÝ LENOCHOD BŘEZOLUPY

zve

v pátek 30. 12. 2016
od 14:00 hodin

NA PŘEDSILVESTROVSKÉ SETKÁNÍ
OSADNÍKŮ ŠAROVSKÉHO PODHRADÍ
NA ŠAROVSKÉM HRADĚ

společný odchod šarovských osadníků v 13:30 od šarovské hospody

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA SE BLÍŽÍ

CHARITA ČESKÉ REPUBLIKY

pořádá tradiční

TŘÍKRÁLOVOU SBÍRKU

V obci Šarovy budou koledníci koledovat

v sobotu 7. ledna 2017

Navštíví vás s pokladničkou označenou logem oblastní charity,
která bude zapečetěna!

